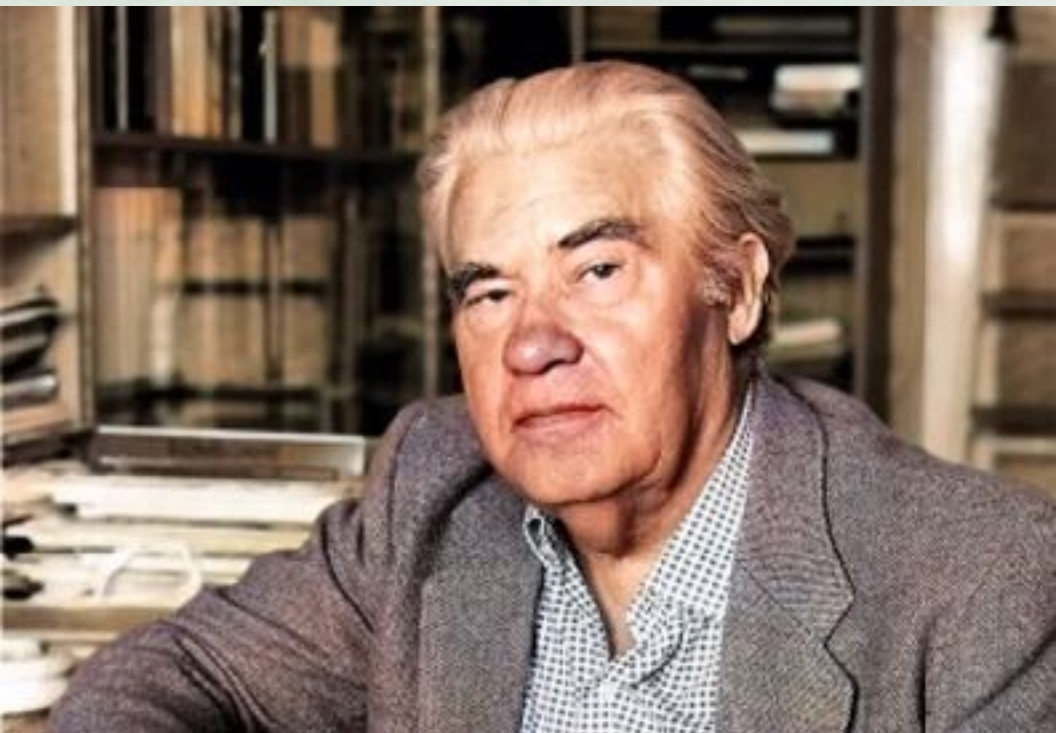


Солодка вода



Платон Воронько

Воду, що пити можна,
На сході “солодкою” звать.
В цій назві щось ніжне й тривожне,-
“Солодка” – не смак, а суть.
Де пекло такирів, барханів¹ –
Земля, де немає землі,
Там голови скельних титанів²
Одвіку в скорботній золі,
Там зрада озер солоних
Заспраглому –
В груди ножем,
Там подих вітрів похоронних
За кожним новим міражем.
Я був у пустелях зловісних,
Де гинла душа не одна.
Солодка вода не прісна,
Солодка –
Коли питна.
Стою при дніпровім розливі –
Безмежна солодка вода!
Ми з нею багаті, щасливі.
О будьмо ж усі бережливі!
Як зникне солодка вода,
Сльозами солоними світ зарίδα.

1 Такир – плескати глинясті зниження в пустелях і напівпустелях. Поширені в Середній Азії та Казахстані. Бархани – навіяні вітром рухомі піщані горби, не закріплені рослинністю.

2 Скельні титани – високі скелі (скелі-велетні).